

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

9 юни 2011 година *

Съдържание

Правна уредба	I - 4806
Обстоятелства, предхождащи спора	I - 4809
Спорното решение.....	I - 4812
Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение	I - 4815
Искания на страните, които обжалват пред Съда и производство пред Съда.....	I - 4816
По насрещната жалба на Комисията.....	I - 4820
По възражението за наличие на висящ процес, направено по дело T-277/00	I - 4820
Мотиви на обжалваното съдебно решение.....	I - 4820
Доводи на страните	I - 4821
Съображения на Съда	I - 4822
По процесуалната легитимация на предприятията жалбоподатели пред Общия съд	I - 4826
Мотиви на обжалваното съдебно решение.....	I - 4826
Доводи на страните	I - 4827
Съображения на Съда	I - 4828

* Език на производството: италиански.

По процесуалната легитимация на Comitato	I - 4832
Мотиви на обжалваното съдебно решение	I - 4832
Доводи на страните	I - 4832
Съображения на Съда	I - 4833
По правния интерес на жалбоподателите пред Общия съд	I - 4834
По главните жалби пред Съда	I - 4835
По член 15 от Регламент № 659/1999 — квалифициране като „нова помощ“	I - 4835
Мотиви на обжалваното съдебно решение	I - 4835
Доводи на страните	I - 4836
Съображения на Съда	I - 4836
По компенсационния характер	I - 4837
Мотиви на обжалваното съдебно решение	I - 4837
Доводи на страните	I - 4837
Съображения на Съда	I - 4839
По критериите за засягане на търговията в Общността и за нарушаване на конкуренцията, по процесуалните задължения на Комисията при проверката на разглежданите помощи, по принципа на недопускане на дискриминация и по член 86, параграф 2 ЕО	I - 4842
Мотиви на обжалваното съдебно решение	I - 4842
Доводи на страните	I - 4843
Съображения на Съда	I - 4844
— Обхват и мотиви на спорното решение	I - 4844
— Процесуални задължения на Комисията	I - 4849
	I - 4801

По член 87, параграф 3, букви в) и г) ЕО, и по задължението за мотивиране	I - 4858
Мотиви на обжалваното съдебно решение.	I - 4858
Доводи на страните	I - 4859
Съображения на Съда	I - 4860
По член 87, параграф 2, буква б) и параграф 3, буква б) ЕО	I - 4862
Мотиви на обжалваното съдебно решение.	I - 4862
Доводи на страните	I - 4862
Съображения на Съда	I - 4863
По член 14 от Регламент № 659/1999	I - 4864
Мотиви на обжалваното съдебно решение.	I - 4864
Доводи на страните	I - 4864
Съображения на Съда	I - 4865
По съдебните разноски.	I - 4866

По съединени дела C-71/09 P, C-73/09 P и C-76/09 P

с предмет три жалби на основание член 56 от Статута на Съда, подадени съответно на 11 февруари (C-71/09 P) и на 16 февруари 2009 г. (C-73/09 P и C-76/09 P),

Comitato „Venezia vuole vivere“, установен във Венеция (Италия), за който се явява адв. А. Vianello, avvocato, със съдебен адрес в Люксембург (C-71/09 P),

Hotel Cipriani Srl, установен във Венеция (Италия), за който се явяват адв. А. Bianchini и адв. F. Busetto, avvocati (C-73/09 P),

Società Italiana per il gas SpA (Italgas), установено в Торино (Италия), за което се явяват адв. М. Merola, адв. М. Pappalardo и адв. Т. Ubaldi, avvocati (C-76/09 P),

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, установено в Savriago (Италия), за което се явява адв. А. Bianchini, avvocato,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват г-н V. Di Bucci и г-жа E. Righini, в качеството на представители, подпомагани от адв. А. Dal Ferro, avvocato, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

Италианска република, за която се явява г-жа I. Bruni, впоследствие г-жа G. Palmieri, в качеството на представители, подпомагани от г-н P. Gentili, avvocato dello Stato, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н K. Lenaerts, председател на състав, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 септември 2010 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 декември 2010 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Със своите жалби Comitato „Venezia vuole vivere“ (наричан по-нататък „Comitato“), Hotel Cipriani Srl (наричан по-нататък „Hotel Cipriani“) и Società italiana per il gas SpA (наричано по-нататък „Italgas“) искат от Съда да отмени Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 28 ноември 2008 г. по дело Hotel Cipriani и др./Комисия (Т-254/00, Т-270/00 и Т-277/00, Сборник, стр. II-3269, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което са отхвърлени жалбите им за отмяна на Решение 2000/394/ЕО на Комисията от 25 ноември 1999 година относно мерките за помощи в полза на предприятията, установени на територията на Венеция и Киоджа, предвидени в Закони № 30/1997 и № 206/1995 за намаляване на социалноосигурителните вноски (ОВ L 150, 2000 г., стр. 50, наричано по-нататък „спорното решение“).

- 2 С насрещната си жалба Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl. (наричано по-нататък „Coopservice“) моли Съда да отмени обжалваното съдебно решение.

- 3 С насрещната си жалба Комисията на Европейските общности моли Съда да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото в него споменатите жалби са обявени за допустими.

Правна уредба

- 4 Член 1, буква б), подточка iv) и членове 13—15 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) гласят:

„Член 1

Определения

За целите на настоящия регламент:

[...]

б) „съществуваща помощ“ означава:

[...]

iv) помощ, която се счита за съществуваща съгласно член 15;

[...]

Член 13

Решения на Комисията

1. Разглеждането на възможна неправомерна помощ завършва с решение съгласно член 4, параграфи 2, 3 или 4. В случаите на решения за започване на официална процедура по разследване производството се закрива посредством решение съгласно член 7. Ако дадена държава членка не се съобрази с разпореждане за информация, това решение се взема на базата на наличната информация.

[...]

Член 14

Възстановяване на помощ

1. Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя (наричано по-долу „решение за възстановяване“). Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Общността.

2. Помощта, която трябва да се възстанови съгласно решение за възстановяване, включва [...] лихв[а] с подходящ процент, фиксиран от Комисията. Лихвата е дължима от датата, на която неправомерната помощ е била на разположение на получателя до датата на нейното възстановяване.

3. Без това да накърнява разпореждане на Съда на Европейските общности съгласно член [242] от Договора, възстановяването се извършва незабавно и в съответствие с процедурите по националното законодателство на съответната държава членка, при условие че те позволяват незабавното и ефективно изпълнение на решението на Комисията. За тази цел и в случая на производство пред националните съдилища съответните държави членки предприемат всички необходими стъпки, които са предвидени в съответните им правни системи, включително и временни мерки, без да се засяга правото на Общността.

Член 15

Давностен срок

1. Правомощията на Комисията за възстановяване на помощ са предмет на давностен срок от десет години.

2. Давностният срок започва да тече в деня, в който неправомерната помощ е предоставена на получателя, било като индивидуална помощ или като помощ по схема за помощ. Всяко действие, предприето от Комисията или от дадена държава членка, която действа по искане на Комисията, по отношение на неправомерната помощ, прекъсва давностния срок. От всяко прекъсване тече нов

срок. Давностният срок спира да тече, докато решението на Комисията е предмет на производство, висящо пред Съда на Европейските общности.

3. Всяка помощ, по отношение на която давностният срок е изтекъл, се счита за съществуваща помощ“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 5 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 1—11 от обжалваното съдебно решение по следния начин:

„А — Разглежданата схема за намаляване на социалноосигурителни вноски

- 1 В италиански министерски декрет от 5 август 1994 г., за който Комисията е уведомена, се определят критериите за предоставяне на намаленията на социалноосигурителни вноски, които са предвидени в разпоредбите, посочени в член 59 от Указ на президента на Италианската република от 6 март 1978 г. за установяване на специален режим за намаляване на социалноосигурителните вноски, които работодателите дължат на Istituto Nazionale de la Previdenza Sociale (INPS, Национален институт за социално осигуряване) в Мецоджорно за периода от 1994 г. до 1996 г.
- 2 С Решение 95/455/ЕО от 1 март 1995 година във връзка с разпоредбите относно намаленията в Мецоджорно на социалноосигурителните вноски в тежест на предприятията и поемането на част от тези вноски от държавния бюджет (ОВ L 265, стр. 23) Комисията обявява посочената в предходната точка схема за намаляване на социалноосигурителните вноски за

съвместима с общия пазар, при условие че бъдат изпълнени определен брой условия. Това решение предвижда по-конкретно, че италианските органи трябва да съобщават на Комисията разпоредбите, приети с оглед на въвеждане на наложения със същото решение план за постепенно премахване на разглежданата схема за помощ.

- 3 Разглежданата в конкретния случай схема за намаляване на социалноосигурителни вноски е въведена със Закон № 206/1995, по силата на който за 1995 г. и 1996 г. предвидената с посочения по-горе министерски декрет от 5 август 1994 г. схема за помощ обхваща и предприятията, установени на островната територия на Венеция и Киоджа. С италианския закон № 30/1997 срокът на действие на тази схема се продължава за 1997 г. в полза на предприятията, установени както в областите на Мецоджорно, така и на островната територия на Венеция и Киоджа.
- 4 Член 1 от министерския декрет от 5 август 1994 г. предвижда общо намаляване на социалноосигурителните вноски, дължими от работодателите. Що се отнася до член 2 от този декрет, той предвижда освобождаване от социалноосигурителни вноски за създадените в предприятията нови работни места, за период от една година, считано от датата на наемане на работник, който е бил безработен.
- 5 От [спорното] решение е видно, че съгласно предоставените от INPS данни за разглеждания период между 1995 г. и 1997 г. намаленията на социалноосигурителните вноски, предоставени на предприятия на [...] територия[та] на Венеция и Киоджа в приложение на член 1 от министерския декрет от 5 август 1994 г., са в размер средно на 73 милиарда италиански лири (ITL) (37,7 милиона евро) на година, разпределени между 1 645 предприятия. Освобождаванията, предоставени на предприятия на островната територия на Венеция и Киоджа в приложение на член 2 от този декрет, са в размер на 567 милиона италиански лири (292 831 EUR) на година, разпределени между 165 предприятия.

Б — Административно производство

- 6 С писмо от 10 юни 1997 г. италианските органи съобщават на Комисията посочения по-горе закон № 30/1997 в съответствие с разпоредбите на Решение 95/455 (вж. точка 2 по-горе). С писмо от 1 юли 1997 г., последвано от напомнително писмо от 28 август 1997 г., Комисията иска допълнителни сведения относно разширяването на обхвата на горепосочената схема за намаляване на социалноосигурителни вноски в полза на установените във Венеция и Киоджа предприятия.
- 7 Поради липсата на отговор, с писмо от 17 декември 1997 г. Комисията уведомява Италианската република за решението си да започне уредената в член 88, параграф 2 ЕО процедура по отношение на помощите, предвидени в разпоредбите на Закон № 206/1995 и Закон № 30/1997, по силата на които определените за Мецоджорно намаления на социалноосигурителни вноски обхващат и островната територия на Венеция и Киоджа.
- 8 На 1 декември 1997 г. италианските органи спират действието на разглежданата схема за намаляване на социалноосигурителни вноски.
- 9 Решението за започване на процедурата е публикувано в *Официален вестник на Европейските общности* от 18 февруари 1998 г. С писмо от 17 март 1998 г. [...] Comitato [...] — сдружение, което обединява основните организации на промишлените и търговските оператори във Венеция и е учредено вследствие на започването на горепосочената официална процедура по разследване, за да координира действията, целящи да се сложи край на неблагоприятното положение на установените във Венеция оператори — представя становището си и изпраща доклад, като прилага проучване от март 1998 г., което е осъществено от Consorzio per la ricerca e la formazione (COSES, Консорциум за развойна и научноизследователска дейност) и се отнася до затрудненията, които имат осъществяващите дейност на територията на

лагуната предприятия, за разлика от тези, установени в континенталната част. На 18 май 1998 г. Община Венеция също представя становище, като прилага първоначално проучване от февруари 1998 г., което е осъществено от COSES по същия въпрос. В становището си общината подчертава, че кръгът на получателите включва общинските предприятия, натоварени с предоставянето на услуга от общ икономически интерес. Тя иска прилагане на член 86, параграф 2 ЕО в тяхна полза. Всички тези становища са изпратени на Италианската република.

- 10 Италианските органи представят становищата си с писмо от 23 януари 1999 г. С писмо от 10 юни 1999 г. те уведомяват Комисията, че напълно подкрепят становищата, изпратени от Община Венеция.
- 11 С решение от 23 юни 1999 г. Комисията указва на Италианската република да ѝ предостави всички документи и сведения, необходими за да уточни ролята на общинските предприятия и да прецени съвместимостта с общия пазар на разглежданите мерки за намаляване на социалноосигурителните вноски. Италианските органи отговарят с писмо от 27 юли 1999 г. На 12 октомври 1999 г. в Брюксел се състои среща между тези органи и представителите на Комисията“.

Спорното решение

- 6 Разпоредителната част на спорното решение има следното съдържание:

„Член 1

Без да се засяга действието на членове 3 и 4 от настоящото решение, помощите, предоставени от Италия на предприятия, които са установени на територията на Венеция и Киоджа, под формата на освобождаване или намаляване на социалноосигурителните вноски съгласно Закони № 30/1997 и № 206/1995, които се

отнасят до член 2 от министерския декрет от 5 август 1994 г., са съвместими с общия пазар, когато се предоставят на следните категории предприятия:

- а) [малки или средни предприятия] по смисъла на рамката на Общността за държавните помощи за малки и средни предприятия;

- б) предприятия, които не отговарят на това определение, но са установени в зона, за която могат да се предоставят помощи съгласно член 87, параграф 3, буква в) ЕО;

- в) всяко друго предприятие, което наема категории работници, изпитващи особени затруднения при приобщаването или повторното приобщаване към пазара на труда, в съответствие с Насоките за държавните помощи за заетост.

Помощите са несъвместими с общия пазар, ако са предоставени на предприятия, които не са [малки или средни предприятия] и не са установени в зони, по отношение на които може да се приложи дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) от Договора.

Член 2

Без да се засяга действието на членове 3 и 4 от настоящото решение, предоставените от Италия помощи под формата на намаления на социалноосигурителни вноски, предвидени в член 1 от министерския декрет от 5 август 1994 г., са несъвместими с общия пазар.

Член 3

Помощите, предоставени от Италия на предприятията ASPIV и Consorzio Venezia nuova, са съвместими с общия пазар по силата съответно на дерогацията по член 86, параграф 2 ЕО и на дерогацията по член 87, параграф 3, буква г) от Договора.

Член 4

Мерките, въведени от Италианската република в полза на предприятията ACTV, Panfido SpA и AMAV, не представляват помощи по смисъла на член 87 ЕО.

Член 5

Италия трябва да вземе всички необходими мерки, за да гарантира възстановяването от получателите на несъвместимите с общия пазар помощи, посочени в член 1, втора алинея и в член 2, които са им били отпуснати незаконосъобразно.

Възстановяването трябва да бъде извършено в съответствие с процедурата по националното право. Сумите, които подлежат на възстановяване, включват лихвите, които текат, считано от датата, на която са били поставени на разположение на получателите, до датата на тяхното действително възстановяване. Лихвата се изчислява въз основа на референтния процент, използван за изчисляването на субсидията, еквивалентна на регионална помощ.

[...]“ [неофициален превод].

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 7 Пред Общия съд са подадени 59 жалби срещу спорното решение.
- 8 Общият съд отправя покана до Италианската република да уточни за всеки жалбоподател по тези дела дали счита, че съгласно член 5 от спорното решение следва да ѝ бъдат възстановени изплатените спорни помощи.
- 9 Вследствие на отговорите на Италианската република Общият съд обявява 22 жалби за напълно недопустими и 6 жалби за частично недопустими, като за сегнатите жалбоподатели са предприятия, които не обосновават наличието на правен интерес, доколкото при изпълнението на спорното решение компетентните национални органи са сметнали, че тези предприятия не са получили помощ, която е несъвместима с общия пазар и съгласно това решение подлежи на възстановяване (Определение на Общия съд от 10 март 2005 г. по дело Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia и др./Комисия, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00-T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00-T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00-T-276/00, T-281/00, T-287/00 и T-296/00, Recueil, стр. II-787, Определение на Общия съд по дело Confartigianato Venezia и др./Комисия, T-266/00, Определение на Общия съд по дело Baglioni Hotels и Sagar/Комисия, T-269/00, Определение на Общия съд по дело Unindustria и др./Комисия, T-273/00 и Определение на Общия съд по дело Principessa/Комисия, T-288/00).
- 10 На 12 май 2005 г. пред съдията докладчик на Общия съд се провежда неформална среща с участието на представителите на страните по 37-те дела, по които жалбата не е обявена за напълно недопустима. Представените страни излагат становищата си и постигат съгласие относно избора на четири „пилотни“ дела. В резултат на тази среща дела T-254/00, T-270/00 и T-277/00), по които е постановено обжалваното съдебно решение, и дело T-221/00 са избрани за „пилотни“, но последното дело е заличено от регистъра, след като жалбоподателят оттегля жалбата си.

- 11 Посочените дела са съединени и е прието, че повдигнатите от Комисията възражения за недопустимост ще се разгледат в решението по същество.

- 12 С обжалваното съдебно решение Общият съд обявява жалбите за допустими по съображенията, изложени в точки 41—115 от същото решение. Жалбите обаче са обявени за неоснователни, предвид посоченото в точки 117—398 от въпросното съдебно решение.

Искания на страните, които обжалват пред Съда, и производство пред Съда

- 13 Comitato иска от Съда:

- да уважи жалбата му и поради това да отмени обжалваното съдебно решение,

- да отхвърли насрещната жалба на Комисията,

- да отмени спорното решение,

- при условията на евентуалност да отмени член 5 от това решение, доколкото с него се въвежда задължението за възстановяване на сумите, с които са намалени въпросните социалноосигурителни вноски, и се предвижда, че съответните суми са увеличени с лихви, които текат от датата, на която тези суми са предоставени на разположение на получателите до датата на действителното им възстановяване,

- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

14 Hotel Cipriani иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да уважи исканията му, изложени в първоинстанционното производство, и вследствие на това:
 - като главно искане, да отмени спорното решение,
 - при условията на евентуалност да отмени член 5 от това решение, доколкото задължението за възстановяване, предвидено в тази разпоредба, включва и помощите, предоставени на основание на принципа de minimis и/или доколкото налага плащането на лихвен процент, надвишаващ действително внасяния от предприятието процент за собствения му дълг,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

15 Italgas иска от Съда:

- да уважи жалбата му и следователно да отмени обжалваното съдебно решение,

- да отхвърли насрещната жалба на Комисията като явно неоснователна или, при условията на евентуалност, някои от изложените в нея правни основания като неотнормирани, а други като неоснователни, или пък жалбата като изцяло неоснователна,

- да отмени както членове 1 и 2 от спорното решение, доколкото с тях разглежданите намаления на социалноосигурителни вноски се обявяват за несовместими с общия пазар, така и член 5 от това решение,

- при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, съгласно член 61 от Статута на Съда,

- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи в първоинстанционното производство и в производството по обжалване, или във всеки случай да заплати допълнителните разходи, направени във връзка с насрещната жалба.

16 Cooperservice иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,

- да уважи изложените от него искания в първоинстанционното производство и вследствие на това:
 - като главно искане, да отмени спорното решение, ако е необходимо и доколкото жалбоподателите имат интерес от това,

— при условията на евентуалност да отмени спорното решение, доколкото с него се въвежда задължението за възстановяване на предоставените намаления на социалноосигурителни вноски и освен това дължимата във връзка с тези намаления сума се увеличава с лихви за периодите, посочени в споменатото решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

17 Италианската република иска от Съда:

— да отмени обжалваното съдебно решение и

— да отмени спорното решение.

18 Комисията иска от Съда:

— да уважи насрещната ѝ жалба и вследствие на това да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото в него жалбите са обявени за допустими,

— при условията на евентуалност да отхвърли главните жалби пред Съда, като при необходимост измени мотивите на обжалваното съдебно решение,

— при всяко положение, да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.

- 19 С Определение на председателя на Съда от 8 април 2009 г. дела C-71/09 P, C-73/09 P и C-76/09 P са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и на съдебното решение.

По насрещната жалба на Комисията

- 20 Тъй като подадената от Комисията насрещна жалба е свързана с допустимостта на жалбите, подадени пред Общия съд, а този въпрос е предварителен спрямо свързаните с въпросите по същество, повдигнати в главните жалби пред Съда и в насрещната жалба на Cooperservice, той следва да бъде разгледан на първо място.
- 21 В подкрепа на насрещната си жалба Комисията излага четири правни основания.

По възражението за наличие на висящ процес, направено по дело T-277/00

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 22 Що се отнася до възражението за наличие на висящ процес, направено срещу жалбата по дело T-277/00, Общият съд установява, от една страна, че това възражение не би могло да бъде надлежно повдигнато по отношение на дело T-274/00, тъй като Comitato е оттеглил жалбата си по последното дело (точка 43 от обжалваното съдебно решение).

- 23 От друга страна, що се отнася до наличието на висящ процес по отношение на дело Т-231/00, Общият съд счита, че не е длъжен да разгледа допустимостта на подадената от Comitato по дело Т-277/00 жалба, тъй като Comitato я е подал съвместно с Coopservice (точка 43 от обжалваното съдебно решение). Освен това Общият съд отбелязва, че допустимостта на жалба се поставя под въпрос с възражението за наличие на висящ процес само когато тази жалба е между същите страни, цели отмяна на същото решение и почива на същите правни основания като друга висяща жалба. В случая Общият съд приема, че жалбите по дела Т-277/00 и Т-231/00 отчасти почиват на различни правни основания (точки 44 и 45 от обжалваното съдебно решение). Освен това според него член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд, който поначало забранява да се въвеждат нови правни основания в хода на производството, е ирелевантен за преценката дали е допустима жалба със същия предмет между същите страни, която обаче почива на различни правни основания от изложените по предходната жалба (точка 46 от обжалваното съдебно решение).

Доводи на страните

- 24 С първата част от това правно основание, което включва общо три части, Комисията изтъква, че Общият съд неправилно е отхвърлил възражението за наличие на висящ процес, що се отнася до жалбата по дело Т-277/00 от гледна точка на дело Т-274/00. Допустимостта на всяка жалба трябвало да се преценява към момента на нейното подаване и следователно фактът, че Comitato междувременно оттегля жалбата си по дело Т-274/00, нямало как да направи допустима жалбата, подадена от него по дело Т-277/00. В противен случай жалбоподателят щял да е в състояние да подаде няколко жалби и впоследствие по свое усмотрение да реши коя от тях поддържа, а това противоречало на принципа на процесуална икономия.
- 25 С втората част от правното основание Комисията упреква Общия съд, че във връзка с наличието на висящ процес от гледна точка на дело Т-231/00 е приел, че необходимо условие, за да се уважи възражението за висящ процес, е правните основания, изложени в по-ранната и по-късната жалба, да са идентични.

Както от процесуалните норми на държавите членки, така и от член 27 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) обаче следвало, че няма такова условие, за да се уважи възражението за висящ процес. С третата част от правното основание Комисията твърди, че Общият съд е трябвало да отхвърли поне жалбата по дело T-277/00 поради наличие на висящ процес, доколкото тя съвпадала с жалбата по дело T-231/00.

- 26 Comitato посочва, че в становищата си пред Общия съд самата Комисия приема, че това възражение за недопустимост предполага една жалба да е подадена след друга, да е между същите страни, да има същия предмет и да почива на идентични правни основания. Следователно на фазата на обжалване пред Съда Комисията не можела да изтъква съвсем нови правни основания. В допълнение, доколкото Комисията не била подала жалба срещу Определение на Общия съд по дело Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia и др./Комисия, посочено по-горе, тя не можела да излага това правно основание при обжалването на Решение на Общия съд по дело T-277/00.

Съображения на Съда

- 27 Настоящото правно основание е допустимо, обратно на поддържаното от Comitato. Всъщност обстоятелството, че в подкрепа на възражението си за недопустимост Комисията защитава пред Общия съд различна юридическа гледна точка от изложената в насрещната ѝ жалба, е ирелевантно, тъй като това правно основание е изведено, подобно на представените от Комисията доводи в първоинстанционното производство във връзка с това възражение, от твърдяното наличие на висящ процес, що се отнася до дело T-277/00 от гледна точка на дело T-274/00.

- 28 Въпреки че пред Съда Комисията поддържа, че не е необходимо изложените от страна жалбоподател основания за отмяна да са идентични, за да бъде уважено възражението за наличие на висящ процес, а пред Общия съд твърди, че тези основания трябва да са едни и същи, по същество в действителност тезата ѝ относно висящия процес е същата като застъпваната пред Общия съд и следователно не става въпрос за ново правно основание.
- 29 Определение на Общия съд по дело Gruppo ormezzatori del porto di Venezia и др./Комисия, посочено по-горе, също не е пречка Съдът да разгледа изтъкнатото от Комисията правно основание — що се отнася до решението на Общия съд във връзка с възражението за наличие на висящ процес, направено от тази институция по дело T-277/00 — понеже в цитираното определение не е преценена допустимостта на жалбата по последното дело.
- 30 По същество, по отношение на първата част от правното основание, свързана с наличието на висящ процес от гледна точка на дело T-274/00, Общият съд правилно констатира, че вследствие на оттеглянето от Comitato на жалбата му по това дело, неговата жалба по дело T-277/00 вече не се поставя под въпрос поради наличие на висящ процес от гледна точка на дело T-274/00.
- 31 Действително, както поддържа Комисията, по общо правило допустимостта на жалбата следва да се преценява предвид положението към момента на подаването ѝ (вж. в този смисъл Решение от 18 април 2002 г. по дело Испания/Съвет, C-61/96, C-132/97, C-45/98, C-27/99, C-81/00 и C-22/01, Recueil, стр. I-3439, точка 23). Същевременно е вярно, че според съдебната практика висящият правен спор преставя да съществува, когато съответната жалба бъде отхвърлена като недопустима, поради което положението на висящ процес отпада (вж. в този смисъл Решение от 27 октомври 1987 г. по дело Diezler и др./CES, 146/85 и 431/85, Recueil, стр. 4283, точка 12).

- 32 Както отбелязва генералният адвокат в точка 50 от заключението си, същото важи и когато, както в настоящия случай, висиящият правен спор престава да съществува, тъй като жалбоподателят оттегля жалбата си. Обратно на твърдяното от Комисията, интересът да се попречи правните субекти да използват тази възможност по начин, който противоречи на принципа на процесуална икономия, не означава, че положението на висящ процес трябва да продължи да съществува дори когато жалбоподателят е оттеглил своята жалба. Всъщност този интерес е достатъчно защитен с осъждането на жалбоподателя да понесе съдебните разходи, в съответствие с член 69, параграф 5, първа алинея от Процедурния правилник на Съда или с член 87, параграф 5, първа алинея от Процедурния правилник на Общия съд.
- 33 Ето защо първата част от настоящото правно основание трябва да се отхвърли.
- 34 Що се отнася до втората и третата част от това правно основание, свързани с наличието на висящ процес от гледна точка на дело T-231/00, следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика оплакванията срещу мотивите на решение на Общия съд, изложени по съображения за изчерпателност, не могат да доведат до отмяната на това решение и следователно са неотнормими (Решение от 2 септември 2010 г. по дело Комисия/Deutsche Post, C-399/08 P, Сборник, стр. I-7831, точка 75 и цитираната съдебна практика).
- 35 В това отношение от точка 43 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд е счел, че не е длъжен да проверява дали подадената от Comitato жалба е допустима, защото последният подава жалбата по дело T-277/00 съвместно с Coopservice, така че дори да се докаже твърдението за недопустимост поради висящ процес, това няма да окаже въздействие върху допустимостта на тази жалба, доколкото е подадена от Coopservice, и по-специално върху правните основания по същество, разгледани от Общия съд в конкретния случай, тъй като те са представени съвместно от двамата жалбоподатели.
- 36 Тези съображения, които впрочем не са оспорени от Комисията, са съобразени с Решение от 24 март 1993 г. по дело CIRFS и др./Комисия (C-313/90, Recueil, стр. I-1125).

- 37 Всъщност според цитираната съдебна практика, която се основава на съображения за процесуална икономия (Определение на председателя на Съда от 24 март 2009 г. по дело Cheminova и др./Комисия, С-60/08 P(R), точка 34), когато едно и също решение е оспорвано от няколко жалбоподатели и е доказано, че някой от тях има процесуална легитимация, не е необходимо да се проверява дали останалите жалбоподатели имат правен интерес.
- 38 Посочената съдебна практика се основава на това, че при подобно положение във всеки случай е необходимо да се провери дали жалбата е основателна, така че въпросът дали всички жалбоподатели действително имат процесуална легитимация е ирелевантен.
- 39 Същата логика важи и в настоящия случай.
- 40 В това отношение следва да се подчертае, че дори да бъде уважено искането на Комисията, изложено във втората и третата част от правното основание, жалбата на Comitato да бъде отхвърлена, това не би повлияло на необходимостта Общият съд да разгледа правните основания, представени в подкрепа на жалбата по дело T-277/00. Всъщност тази жалба е подадена съвместно от Comitato и Coopservice. По отношение на Coopservice обаче не е съществувало положение на висящ процес, поради което Общият съд във всеки случай е трябвало да разгледа всички посочени правни основания, а това би направило ирелевантно евентуалното отхвърляне на жалбата на Comitato.
- 41 Ето защо, дори да се предположи, че мотивите, изложени за изчерпателност в точки 44—46 от обжалваното съдебно решение, са неправилни от правна страна, тази констатация с нищо не би променила факта, че оплакванията, свързани с възражението за наличие на висящ процес от гледна точка на дело T-231/00, са основателно отхвърлени.

- 42 При тези условия следва да се приеме, че втората и третата част от настоящото правно основание са неотносими.
- 43 С оглед на всичко изложено дотук първото правно основание на насрещната жалба на Комисията трябва да се отхвърли.

По процесуалната легитимация на предприятията жалбоподатели пред Общия съд

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 44 Общият съд постановява, че жалбоподателите по дела T-254/00, T-270/00 и T-277/00 имат процесуална легитимация, и по-специално установява, че те са лично засегнати по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО от спорното решение.
- 45 В това отношение Общият съд приема, че те са индивидуализирани в достатъчна степен — бидейки напълно определяеми членове на затворен кръг, — тъй като с предвиденото в посоченото решение задължение за възстановяване интересите им са особено накърнени (точки 76—92 от обжалваното съдебно решение). На следващо място, с анализа на системата за контрол на държавните помощи (точки 94—99 от това съдебно решение) и на правомощието на националните органи във връзка с изпълнението на въпросното решение (точки 100—111 от посоченото съдебно решение) Общият съд потвърждава преценката в точка 92 от същото съдебно решение, че жалбоподателите са лично засегнати (точка 93 от същото).

Доводи на страните

- 46 Според Комисията, когато с решение дадена схема за държавни помощи се обявява за незаконна и несъвместима с общия пазар, разпореждането в това решение да бъдат възстановени помощите, преведени съгласно посочената схема, няма как да доведе до лично засягане на получателите на тези помощи. Всъщност Общият съд смесвал понятието „получател по схема за помощи“ с „получател на предимства, предвидени от националното законодателство“. Към момента на приемане на спорното решение получателите, длъжни да възстановят помощите по силата на решението, не били определяеми. За тази цел трябвало да се определи дали получените от тях предимства действително са държавни помощи по смисъла на член 87 ЕО и дали получателите фактически са били длъжни по силата на въпросното решение да възстановят получените помощи.
- 47 Освен това Комисията посочва, че принадлежността в момента на приемане на спорното решение към кръг определяеми получатели не е достатъчно, за да оправдае наличието на индивидуален интерес, тъй като този интерес предполагал, че получателите се намират в особено положение, което би накарало Комисията да го вземе предвид, а настоящият случай не бил такъв.
- 48 На следващо място, подходът на Общия съд довел до това, че по силата на Решение от 9 март 1994 г. по дело TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, Recueil, стр. I-833, точки 24—26) получателите по схема за помощи трябвало да обжалват пред Общия съд решението на Комисията, дори да не са сигурни, че действително са длъжни да възстановят получените помощи.
- 49 По отношение на разсъжденията в точка 94 и сл. от обжалваното съдебно решение Комисията посочва, че Общият съд неправилно отхвърлил изтъкнатия от нея критерий, съгласно който получателите на помощ не са лично засегнати, ако помощта е предоставена автоматично в приложение на обща схема. На последно място, относно мотивите в точка 100 и сл. от това съдебно решение Комисията счита, че Общият съд е пренебрегнал практиката на Съда. Всъщност, когато

Комисията се произнасяла общо и абстрактно относно схема за помощи, която тя обявява за несъвместима с общия пазар и разпорежда получените съгласно тази схема помощи да бъдат възстановени, след това държавата членка следвало да провери индивидуалното положение на всяко засегнато предприятие, за да пристъпи към събиране на незаконните помощи.

- 50 Според Comitato и Italgas Общият съд с основание признал процесуалната легитимация на предприятията жалбоподатели.

Съображения на Съда

- 51 Общият съд правилно приема, че предприятията жалбоподатели имат процесуална легитимация, тъй като са лично засегнати от спорното решение, поради това че разпореждането за възстановяване на съответните помощи засяга в особена степен правното положение на тези лица.
- 52 Всъщност, от една страна и съгласно постоянната съдебна практика, субектите, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати, само ако решението се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на решението (вж. Решение от 15 юли 1963 г. по дело Plaumann/Комисия, 25/62, Recueil, стр. 197 и 223 и Решение от 29 април 2004 г. по дело Италия/Комисия, C-298/00 P, Recueil, стр. I-4087, точка 36 и цитираната съдебна практика).

- 53 От друга страна, действителните получатели на индивидуални помощи, които са предоставени съгласно схема за помощи и чието възстановяване е разпоредено от Комисията, по тази причина са лично засегнати по смисъла на член 230, четвърта алинея ЕО (вж. в този смисъл Решение от 19 октомври 2000 г. по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, С-15/98 и С-105/99, Recueil, стр. I-8855, точка 34 и Решение по дело Италия/Комисия, посочено по-горе, точки 38 и 39).
- 54 Представените от Комисията доводи не могат да опровергават този извод.
- 55 Като начало следва да се отхвърли тезата, че предвиденото със спорното решение задължение за възстановяване не индивидуализира в достатъчна степен жалбоподателите към момента на приемане на това решение. Тази теза се основава, от една страна, на това, че фактическото възстановяване ще бъде извършено на по-късен етап, при който ще трябва да се установи дали получените предимства действително са държавни помощи, които следва да бъдат възстановени, и от друга — на това, че не били изпълнени условията, които допускат да се счита, че получателите са част от ограничен кръг.
- 56 Както отбелязва генералният адвокат в точки 71—82 от заключението си, още разпоредждането за възстановяване засяга лично всички получатели по въпросната схема, тъй като за тези лица от момента на приемане на спорното решение съществува опасност получените от тях помощи да бъдат възстановени, и с това правното им положение е засегнато. Ето защо получателите са част от ограничен кръг (вж. в този смисъл Решение от 17 септември 2009 г. по дело Комисия/ Koninklijke FrieslandCampina, С-519/07 Р, Сборник, стр. I-8495, точка 54), като не е необходимо да се проверяват допълнителни условия във връзка с положението, при които решението на Комисията не е придружено от разпореджане за възстановяване. В допълнение, вероятността впоследствие обявените за незаконни помощи да не бъдат възстановени от техните получатели не изключва възможността последните да бъдат разглеждани като лично засегнати.

- 57 Също така трябва да се отхвърли доводът на Комисията, че признаването за допустими на жалбите срещу нейно решение, с което се разпорежда държавните помощи да бъдат възстановени, би довело до „парадоксалната и ненормална последица“ получателите на държавните помощи да са принудени незабавно да обжалват споменатото решение, дори преди да са наясно дали то ще доведе до разпореждане за възстановяване, което ги засяга. Този довод вече е бил изложен от Комисията по почти същия начин в дело Италия/Комисия, посочено по-горе (точка 31), без да бъде уважен.
- 58 Всъщност възможността правният субект да изтъква в рамките на националното производство невалидността на разпоредби, съдържащи се в актове на Съюза, на практика предполага, че този субект не е имал право да подаде пряко жалба, по силата на член 230 ЕО, срещу тези разпоредби, чиито последици търпи, без да е бил в състояние да поиска отмяната им (вж. в този смисъл Решение по дело TWD Textilwerke Deggendorf, посочено по-горе, точка 23 и Решение от 29 юни 2010 г. по дело Е и F, C-550/09, Сборник, стр. I-6213, точки 45 и 46). От същата съдебна практика обаче е видно, че подобна пряка жалба трябва да е безспорно допустима (вж. Решение по дело Е и F, посочено по-горе, точка 48 и Решение от 17 февруари 2011 г. по дело Bolton Alimentari, C-494/09, Сборник, стр. I-647, точка 23).
- 59 Ето защо правните субекти в положението на жалбоподателите следва да обжалват решение пред Общия съд, за да защитят интересите си, единствено ако трябва да се счита, че жалбата им безспорно е допустима. Всъщност ако допустимостта на подадената от такъв правен субект жалба е извън съмнение, логично е да се очаква, че той ще я подаде в двумесечния срок, предвиден за тази цел с член 230 ЕО.
- 60 В допълнение, трябва да се отбележи, че самите изложени в точки 76—92 от обжалваното съдебно решение мотиви могат да обосноват в достатъчна степен от правна гледна точка извода на Общия съд в точка 92 от същото решение, че жалбоподателите са лично засегнати от спорното решение.

- 61 Доколкото обаче точка 251 от обжалваното съдебно решение препраща към съображенията в точки 100—111 от същото решение и тези съображения са оспорвани от Комисията в рамките на настоящото правно основание, налага се изводът, че при посочените съображения е допусната грешка при прилагане на правото.
- 62 Всъщност в точка 106 от обжалваното съдебно решение Общият съд по-конкретно изтъква, че няма как да се признае, че при изпълнението на решението на Комисията относно незаконна схема за помощ съответната държава членка може да проверява във всеки отделен случай дали са изпълнени условията за прилагане на член 87, параграф 1 ЕО.
- 63 Необходимо е все пак да се напомни, че при програма за помощи Комисията може просто да проучи характеристиките на разглежданата програма, за да прецени в мотивите на решението дали поради предвидените в тази програма условия последната осигурява съществено предимство на получателите спрямо конкурентите им и дали от нея могат да се ползват главно участващи в търговията между държавите членки предприятия. Ето защо в отнасящото се до подобна програма решение Комисията не е длъжна да прави анализ на отпуснатите въз основа на тази схема помощи във всеки отделен случай. Едва на етапа на възстановяване на помощите ще бъде необходимо да се провери индивидуалното положение на всяко засегнато предприятие (вж. Решение от 7 март 2002 г. по дело Италия/Комисия, Resueil, стр. I-2289, точки 89 и 91).
- 64 Следователно преценката на Общия съд в точки 104—106 от обжалваното съдебно решение пренебрегва съдебната практика, според която, когато Комисията се произнася общо и абстрактно относно схема за държавни помощи, която обявява за несъвместима с общия пазар, и разпорежда получените съгласно тази схема парични суми да бъдат възстановени, държавата членка трябва да провери индивидуалното положение на всяко предприятие, засегнато от посоченото възстановяване.

- 65 Във всеки случай обаче оплакванията на Комисията във връзка със съображенията на Общия съд в точки 100—111 от това съдебно решение нямат отражение върху диспозитива на същото съдебно решение и следователно трябва да се приемат за неотносими (в този смисъл вж. по-специално Решение от 12 юли 2001 г. по дело Комисия и Франция/TF1, C-302/99 P и C-308/99 P, Recueil, стр. I-5603, точки 27—29).
- 66 Ето защо второто правно основание на Комисията не може да бъде уважено.

По процесуалната легитимация на Comitato

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 67 В точка 114 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че предвид Решение по дело CIRFS и др./Комисия, посочено по-горе, той не е длъжен да проверява процесуалната легитимация на Comitato. Нещо повече, в точка 115 от обжалваното съдебно решение той констатира, че при всички положения Comitato има процесуална легитимация, доколкото действия от името на членовете си, чиито жалби биха били обявени за допустими.

Доводи на страните

- 68 С третото си правно основание Комисията упреква Общия съд за това, че неправилно е приложил съдебната практика относно сдруженията на предприятия спрямо обединение на сдружения като Comitato. Освен това нямало причина да се смята, че разглежданите сдружения действително са възложили на Comitato да осигури защитата на интересите им.

- 69 Според Comitato Общият съд правилно е приел, че Comitato има процесуална легитимация.

Съображения на Съда

- 70 Най-напред следва да се отбележи, както бе напомято в точка 34 от настоящото съдебно решение, че оплакванията срещу мотивите на решение на Общия съд, изложени по съображения за изчерпателност, не могат да доведат до отмяната на това решение и следователно трябва да се приемат за неотнoсими.
- 71 В това отношение от точка 114 от обжалваното съдебно решение следва, че Общият съд е приел, че не е длъжен да проверява процесуалната легитимация на Comitato, понеже предприятието жалбоподател Coorservice има процесуална легитимация.
- 72 Това съображение, което е основано на процесуалната легитимация на Coorservice и не е оспорено от Комисията пред Съда, е съобразено с посоченото по-горе Решение по дело CIRFS и др./Комисия, както бе установено в точки 37—40 от настоящото съдебно решение.
- 73 Ето защо, дори да се предположи, че мотивите в точка 115 от обжалваното съдебно решение са неправилни от правна страна, важно е да се подчертае, че тази констатация не означава, че преценката на оплакването във връзка с процесуалната легитимация на Comitato е необоснована.

74 Така се налага изводът, че третото правно основание е неотнoсимо.

75 Ето защо третото правно основание на Комисията следва да се отхвърли.

По правния интерес на жалбоподателите пред Общия съд

76 С четвъртото си правно основание Комисията упреква Общия съд за това, че не е проверил правния интерес на жалбоподателите пред Общия съд и не е отхвърлил жалбите им като недопустими поради липсата на такъв интерес.

77 Това правно основание е неоснователно. Обратно на твърдяното от Комисията, правният интерес на жалбоподателите не се основава просто на вероятността националните органи да им изпратят разпореждане за възстановяване. Всъщност приемането на спорното решение променя правното положение на всеки от тях, доколкото с това решение предоставените съгласно съответната схема помощи, които те вече са получили, са обявени за несъвместими с общия пазар, и се разпорежда същите да бъдат възстановени. Следователно от момента на приемане на спорното решение предприятията жалбоподатели по принцип е трябвало да очакват, че ще се наложи да върнат вече получените помощи, което обосновава и правния им интерес. Комисията обаче не е представила данни, от които да се приеме, че е била изключена възможността да им бъде изпратено разпореждане за възстановяване.

78 С оглед на изложеното дотук насрещната жалба на Комисията трябва да бъде изцяло отхвърлена.

По главните жалби пред Съда

- 79 В подкрепа на жалбите на жалбоподателите и в рамките на насрещната жалба на Cooperservice са изложени правни основания, които по същество могат да бъдат разпределени в шест групи, свързани, на първо място, с компенсационния характер на разглежданите предимства, на второ място, с критериите за засягане на търговията и за нарушаване на конкуренцията, с член 86, параграф 2 ЕО и с принципа на недопускане на дискриминация, на трето място, с член 87, параграф 3, букви в) и г) ЕО, на четвърто място, с член 87, параграф 2, буква б) и параграф 3, буква б) ЕО, на пето място, с член 14 от Регламент № 659/1999, и на шесто и последно място, с член 15 от същия регламент.

По член 15 от Регламент № 659/1999 — квалифициране като „нова помощ“

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 80 В точки 357—367 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля правните основания, насочени срещу спорното решение и изведени от нарушение на член 15 от Регламент № 659/1999, според които спорните предимства, предоставени по силата на Закони № 206/1995 и № 30/1997, би трябвало да бъдат квалифицирани като „съществуващи помощи“, при което десетгодишният давностен срок бил изтекъл. В това отношение Общият съд се основава по-специално на факта, че предвидените предимства със Закон № 590/1971, продължен със Закон № 463/1972, повече не са предоставяни от 1 юли 1973 г. нататък и че предвидените предимства със Закони № 502/1978, № 102/1977 и № 573/1977 са предоставяни до 31 декември 1981 г. Ето защо той приема, че предимствата, предмет на спорното решение, нямат никаква връзка с предоставените по-рано

по силата на цитираните закони предимства, а това е пречка първите да бъдат квалифицирани като „съществуващи помощи“.

Доводи на страните

- ⁸¹ С петото си правно основание Comitato и Hotel Cipriani — а Coopservice със седмото си правно основание — твърдят, че Общият съд не разгледал достатъчно задълбочено въпроса кога е въведена схемата за намаляване на социалноосигурителни вноски и пренебрегнал приемствеността на тази схема, съществуваща от десетилетия. Всъщност въпросната схема била въведена със Закон № 463/1972. След това във Венеция бил в сила Специален закон № 171/1973, който предвиждал принципно решение за намаляване на социалноосигурителните вноски. Конкретният обхват на това намаляване бил определен въз основа на разпоредбите, действащи в Мецоджорно. Принципното решение, съдържащо се в Специален закон № 171/1973, все пак никога не било отменено.

Съображения на Съда

- ⁸² Споменатите правни основания, които трябва да бъдат разгледани на първо място, следва да бъдат отхвърлени. Необходимо е да се отбележи, че никой от посочените жалбоподатели не критикува констатацията на Общия съд в точка 360 от обжалваното съдебно решение, че предвидените със Закони № 590/1971, № 463/1972, № 102/1977, № 573/1977 и № 502/1978 предимства вече не са били предоставяни, съответно след 1 юли 1973 г. или 1 януари 1982 г. Ето защо трябва да се счита, че не е имало приемственост между тези предимства и предоставяните съгласно Закони № 30/1997 и № 206/1995, така че последните не биха могли да бъдат квалифицирани като съществуващи помощи, тъй като в действителност са нови помощи.

По компенсационния характер

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 83 В точки 179—198 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля правните основания, според които спорното решение неправилно квалифицирало като „помощи“ разглежданите намаления на социалноосигурителни вноски, пренебрегвайки компенсационния им характер. Той по-конкретно установява, като се позовава на практиката на Съда, че обстоятелството, че държава членка иска чрез едностранни мерки да доближи съществуващите в определен икономически сектор условия на конкуренция до тези в други държави членки, не означава, че тези мерки нямат характер на помощи (точки 181—184 от същото съдебно решение).

Доводи на страните

- 84 Първата част от първото правно основание на Comitato, на Hotel Cipriani и на Coopservice, както и първото правно основание на Italgas са насочени срещу мотивите в точки 179—198 от обжалваното съдебно решение за липсата на компенсационен характер на предоставените предимства.
- 85 В това отношение жалбоподателите упрекуват Общия съд, че не е отчел компенсационното естество на спорните мерки. Имало тясна връзка между целта за насърчване на заетостта, от една страна, и неблагоприятното положение и прекомерните разходи, които възникват за засегнатите от тези мерки икономически оператори, от друга. Неблагоприятното положение на получателите на разглежданите намаления на социалноосигурителни вноски трябвало да се

оценява с оглед на разходите, които посочените предприятия биха понесли, ако извършват дейност в континенталната част, а не спрямо средните разходи, понесани от общностните предприятия.

- 86 Общият съд допуснал и грешка при прилагане на правото, тъй като не отбелязал противоречието в мотивите на спорното решение, в точка 92 от мотивите на което било прието, че с намаляването на социалноосигурителните вноски следва да се компенсират, що се отнася до предприятието ASPIV, направените от последното допълнителни разходи. В обжалваното съдебно решение също така била допусната грешка в мотивите, доколкото Общият съд приел, че има специфични случаи, при които с компенсирането на неблагоприятното положение би отпаднал характерът на предимство, който има съответната мярка, но Общият съд не изяснил достатъчно подробно защо настоящият случай не е такъв.
- 87 Hotel Cipriani добавя, че Общият съд трябвало да отчете факта, че намаляването на социалноосигурителните вноски е част от политиката за опазване на центъра на град Венеция, в рамките на която е невъзможно да бъдат точно оценени предимствата и неблагоприятните положения, които следват от ограниченията, свързани с особеното положение на този град. Вместо да вземе надлежно предвид две изследвания, едното от които в частност се отнасяло до разходите за хотелиерския сектор, Общият съд упрекнал Hotel Cipriani, че не е доказал размера на възникналите за него допълнителни разходи в сравнение с други хотели в Италия или в чужбина, които трябвало да бъдат компенсирани с предоставените предимства.
- 88 Италианската република също счита, че Общият съд е пренебрегнал компенсационния характер на предоставените предимства. Предоставянето на тези предимства било оправдано с икономически критерий. Всъщност като сравнява италианските органи с частно предприятие, а социалноосигурителните вноски — със застрахователните премии, тази държава членка изтъква, че в случай като настоящия едно частно предприятие би намалило застрахователните премии. В допълнение, имало пряка връзка между споменатите предимства и положението, пред което са изправени засегнатите предприятия, характеризиращо се с особено високата цена на работната ръка.

- 89 Комисията моли Съда да отхвърли настоящите правни основания като неоснователни, като същевременно замени мотивите на Общия съд в частта, в която последният посочва, че в специфични случаи компенсационният характер на предимствата би могъл да доведе до отпадане на качеството на помощ по смисъла на член 87 ЕО.

Съображения на Съда

- 90 В точки 181—184 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно приема, че твърденият компенсационен характер на предимствата, предоставени съгласно разглежданата схема, не допуска да се изключи квалифицирането им като „помощи“ по смисъла на член 87 ЕО.
- 91 В това отношение следва да се отбележи, че според постоянната съдебна практика за държавни помощи се считат намесите, които под каквато и да било форма са в състояние пряко или непряко да поставят предприятия в по-благоприятно положение или които трябва да се считат за икономическо предимство, което предприятието получател не би получило в нормални пазарни условия (Решение по дело Комисия/Deutsche Post, посочено по-горе, точка 40 и цитираната съдебна практика).
- 92 Действително, Съдът е уточнил, че доколкото държавната намеса трябва да се счита за компенсация, представляваща насрещна престация на осъществените от предприятията, на които е възложено извършването на услуга от общ икономически интерес, престации с оглед на изпълнение на задължения за обществени услуги, така че тези предприятия в действителност не извличат финансово предимство и следователно тази намеса няма за резултат да постави тези предприятия в по-благоприятно конкурентно положение спрямо конкурентните предприятия, посочената намеса не попада в приложното поле на член 87, параграф 1 ЕО (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Deutsche Post, посочено по-горе, точка 41 и цитираната съдебна практика).

- 93 В първото си правно основание обаче нито Hotel Cipriani, нито Italgas поддържат, че тези условия са изпълнени по отношение на тях. Напротив, според тях разглежданите предимства нямат характер на помощ, тъй като с тези предимства трябва да бъдат компенсирани допълнителните разходи, свързани със специфичните условия, при които работят установените във Венеция икономически оператори.
- 94 В това отношение най-напред е уместно да се напомни, че съображенията в основата на дадена мярка за помощ не създават предварително пречка тя да се квалифицира като „помощ“ по смисъла на член 87 ЕО. Всъщност член 87, параграф 1 ЕО не разграничава в зависимост от причините или целите на държавните мерки, а определя тези мерки в зависимост от техните последици (вж. в този смисъл Решение от 3 март 2005 г. по дело Heiser, C-172/03, Recueil, стр. I-1627, точка 46 и цитираната съдебна практика).
- 95 Следва да се добави, че според установената съдебна практика обстоятелството, че държава членка иска чрез едностранни мерки да доближи съществуващите в определен икономически сектор условия на конкуренция до тези в други държави членки, не означава, че тези мерки нямат характер на помощи (Решение по дело Италия/Комисия, посочено по-горе, точка 61 и цитираната съдебна практика, както и Решение по дело Heiser, посочено по-горе, точка 54).
- 96 Както Общият съд правилно отбелязва в точки 183 и 184 от обжалваното съдебно решение, тази съдебна практика важи и за мерките, с които трябва да бъде компенсирано евентуалното неблагоприятно положение на предприятията, установени в определен регион на държава членка. Всъщност от самия текст на Договора за ЕО — член 87, параграф 3, букви а) и в) от който квалифицира „помощите за насърчаване на икономическото развитие на региони“ и „помощите, които имат за цел да улеснят развитието [...] на някои [...] региони“ като държавни помощи, които могат да бъдат обявени за съвместими с общия пазар — е видно, че предимствата с действие само на част от територията от държавата членка, за която се прилагат нормите относно помощите, могат да бъдат квалифицирани като избирателни предимства (вж. Решение от 6 септември 2006 г. по дело Португалия/Комисия, C-88/03, Recueil, стр. I-7115, точка 60).

- 97 Предвид тези съображения Общият съд е могъл законосъобразно да отхвърли правните основания в подкрепа на жалбите за отмяна, изведени от твърдения компенсационен характер на разглежданите предимства, и не е бил длъжен да разглежда хипотетични положения, различни от настоящото, при които с компенсационното естество на някои мерки евентуално би отпаднал характерът им на помощ.
- 98 Освен това Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото не отбелязал противоречието в мотивите на спорното решение, в точка 92 от което относно предприятието ASPIV е прието, че целта на намаленията на социалноосигурителни вноски е да бъдат компенсирани допълнителните разходи.
- 99 Необходимо е да се отбележи, че в споменатата точка 92 Комисията не е постановила, че с компенсационния характер на намаленията на социалноосигурителни вноски отпада качеството им на помощ. Напротив, тя прави извод, че е приложима дерогацията, предвидена в член 86, параграф 2 ЕО. Ето защо от точка 92 от спорното решение не следва, че с твърдения компенсационен характер на предоставените предимства, що се отнася до ASPIV, би отпаднало качеството на помощ. Следователно в решението на Комисията не е налице противоречие в мотивите, което Общият съд е трябвало да санкционира.
- 100 С оглед на предходното констатацията на Общия съд, че намаленията на разглежданите социалноосигурителни вноски представляват помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, е обоснована от съображението в точки 181—184 от обжалваното съдебно решение, че с целта да се компенсира неблагоприятното конкурентно положение на установените във Венеция и Киоджа предприятия, преследвана с намаленията на социалноосигурителни вноски, няма как да отпадне характерът на помощ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, който имат тези предимства. Ето защо оплакванията по отношение на точки 185—195 от въпросното съдебно решение са насочени срещу мотиви, изложени за изчерпателност, и следователно са неотнормисими, в съответствие с напомнимата в точка 65 от настоящото съдебно решение съдебна практика. По същата причина

не е необходимо да се проверява дали трябва да се извърши замяна на мотиви, що се отнася до мотивите, изложени в точки 185—187 от споменатото съдебно решение, каквато Комисията иска от Съда да направи.

- 101 На последно място, относно становището на Италианската република, че Общият съд е трябвало да приложи критерия за частния оператор, достатъчно е да се отбележи, както прави генералният адвокат в точка 121 от заключението си, че сравнението с такъв оператор е ирелевантно, тъй като последният не би преследвал цели като тези на разглежданите намаления на социалноосигурителни вноски.
- 102 С оглед на всички предходни съображения първата част от първото правно основание на Comitato, на Hotel Cipriani и на Coorservice, както и първото правно основание на Italgas трябва да бъдат отхвърлени.

По критериите за засягане на търговията в Общността и за нарушаване на конкуренцията, по процесуалните задължения на Комисията при проверката на разглежданите помощи, по принципа на недопускане на дискриминация и по член 86, параграф 2 ЕО

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 103 В точки 199—253 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля правните основания, които са изложени в подкрепа на жалбите за отмяна и са изведени от нарушение на член 87, параграф 1 ЕО, на принципа на недопускане на дискриминация и на задължението за мотивиране. В това отношение Общият

съд по-специално се обосновава с особеностите, характерни за разглеждането на обхващаща много сектори схема за помощи, и с липсата на конкретна информация относно жалбоподателите.

Доводи на страните

- ¹⁰⁴ Втората част от първото правно основание и второто правно основание на Comitato, втората част от първото правно основание на Hotel Cipriani, второто, третото и четвъртото правно основание на Italgas, втората част от първото правно основание и второто правно основание на Coorservice са насочени срещу мотивите, изложени в точки 199—253 от обжалваното съдебно решение.
- ¹⁰⁵ Жалбоподателите, Coorservice и Италианската република упрекуват Общия съд за това, че е нарушил принципа на недопускане на дискриминация и процесуалните задължения, които Комисията има при проверката на разглежданата схема за помощи. Всъщност Общият съд приел, че по отношение на някои общински предприятия Комисията може да извършва индивидуален анализ относно засягането на търговията в Общността и нарушаването на конкуренцията, без да е длъжна да направи същото и спрямо други предприятия и сектори. Тези други предприятия и сектори обаче се намирили в идентично положение, видно от представените на фазата на проверката данни, които Общият съд изопачил. В допълнение, той не спазил задължението за мотивиране и правилата, които уреждат тежестта за доказване. На последно място, Общият съд неправилно тълкувал спорното решение и не направил констатация, че мотивите му не са достатъчно пълни, за да бъде приведено в действие от националните органи. С второто си правно основание Coorservice поддържа, че обжалваното съдебно решение нарушава член 86, параграф 2 ЕО, тъй като тази разпоредба не била приложена спрямо него.

- 106 Според Комисията тези правни основания трябва да бъдат отхвърлени. Що се отнася до нарушаването на тежестта за доказване обаче, тя посочва, че цитираната в точки 208 и 233 от обжалваното съдебно решение съдебна практика е ирелевантна и следователно не може да обоснове направения извод. Поради това тя моли Съда да замести тази част с други мотиви, като възприеме логика, която изхожда от особеностите, характерни за разглеждането на обхващаща много сектори схема за помощи.

Съображения на Съда

- 107 За да се преценят правните основания срещу мотивите на обжалваното съдебно решение, изложени в точки 199—253 от същото, е необходимо най-напред да бъдат разгледани съображенията на Общия съд относно обхвата на спорното решение и след това съображенията му относно процесуалните задължения, които Комисията трябва да спазва при разглеждането на обхващаща много сектори схема за помощи.

— Обхват и мотиви на спорното решение

- 108 Жалбоподателите по същество упрекат Общия съд за това, че тълкувал погрешно спорното решение и неправилно приел, че то е достатъчно точно, за да даде възможност на националните органи да го приведат в действие.
- 109 По отношение на последното те поддържат, че в спорното решение не са указани критериите, по които националните органи могат да определят дали дадено намаление на социалноосигурителни вноски действително представлява, за получателя на това намаление, несъвместима с общия пазар помощ. Всъщност

писмата на Комисията от август и октомври 2001 г., изпратени на италианските органи в рамките на привеждането в действие на спорното решение, били необходими, за да се дадат нужните критерии за изпълнение на споменатото решение по отношение на предприятията, които се ползват от разглежданата схема за помощи. Като възприел тезата, че въпросните писма са само част от лоялното сътрудничество между тази институция и националните органи, Общият съд неправилно приел, че вместо да посочва в решението си всички данни, необходими за неговото осъществяване, Комисията можела да използва писма за тази цел.

- 110 Също така Комисията не можела да приеме решение — което като цяло се свежда до много абстрактна преценка, но в някои случаи в него се анализират отделни казуси, — без да изложи в това решение уточнения за неговия обхват, които да дадат възможност на националните органи да го приведат в действие.
- 111 По отношение на тези оплаквания е необходимо да се напомни, че в точка 251 от обжалваното съдебно решение Общият съд е установил, че при изпълнението на спорното решение националните органи не са длъжни да проверяват във всеки отделен случай дали са изпълнени условията за прилагане на член 87, параграф 1 ЕО. От точки 100—111 от споменатото съдебно решение, към които препраща точка 251 от него, също така следва, че Общият съд е тълкувал спорното решение в смисъл, че изключва квалификацията „помощ“, и следователно възстановяването, само за намаленията на социалноосигурителните вноски, при които е спазено правилото „de minimis“. Предвид тези съображения Общият съд е постановил, както ясно следва от точки 251 и 252 от посоченото съдебно решение, че спорното решение е достатъчно точно и мотивирано, за да даде възможност на националните органи да го приведат в действие.
- 112 При този анализ на обхвата на спорното решение обаче е допусната грешка при прилагане на правото.

- 113 Всъщност съгласно член 5 от спорното решение Италианската република трябва да вземе всички необходими мерки, за да гарантира възстановяването от получателите на „несъвместимите с общия пазар помощи“. Ето защо изпълнението на това задължение предполага предварително да бъде констатирано, че предоставените предимства могат да бъдат квалифицирани като държавни помощи. В членове 1—3 от това решение се определят съвместимите и несъвместимите с общия пазар помощи, а в член 4 от същото е установено, че за посочените в този член предприятия предоставените предимства не представляват помощи. В допълнение, както Общият съд уместно отбелязва в точка 103 от обжалваното съдебно решение, предимствата, при които е спазено правилото „de minimis“, не са квалифицирани като държавни помощи.
- 114 От тълкуването на съображения 49 и 50 от спорното решение следва, че то се свежда, що се отнася до критериите за засягане на търговията в Общността и за нарушаване на конкуренцията, до анализ на характеристиките на разглежданата схема за помощи. Всъщност Комисията е проверила единствено дали някои предприятия, които се ползват от намаления на социалноосигурителни вноски съгласно тази схема, упражняват икономически дейности, които са в състояние да засегнат търговията между държавите членки и да нарушат конкуренцията, тъй като тази проверка е била достатъчна, за да обоснове компетентността ѝ да проучи дали споменатата схема е съвместима с общия пазар.
- 115 Ето защо, преди да изискат дадена помощ да бъде възстановена, националните органи са длъжни във всеки отделен случай да проверяват дали предоставената на съответния получател е в състояние да наруши конкуренцията и да засегне търговията в Общността, понеже иначе тази допълнителна проверка, която има съществено значение за квалифицирането на получените индивидуални предимства като държавни помощи, не би могла да бъде извършена.
- 116 Аналогично, в извода на Общия съд, че мотивите на спорното решение са достатъчно пълни, за да дадат възможност на националните органи да го приведат в действие, е допусната грешка при прилагане на правото. От точки 251 и 252 от обжалваното съдебно решение всъщност следва, че за да стигне до този извод,

Общият съд се е основал именно на неправилното си тълкуване на обхвата на спорното решение, че националните органи не са длъжни във всеки отделен случай да проверяват дали предоставеното на съответния получател предимство е в състояние да наруши конкуренцията и да засегне търговията в Общността.

- 117 Както следва от точки 61—64 от настоящото съдебно решение, това тълкуване на Общия съд не е съобразено със съдебната практика във връзка със задълженията на националните органи при изпълнението на решения на Комисията.
- 118 Следва обаче да се припомни, че ако мотивите на решение на Общия съд разкриват нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив се оказва обоснован по други правни съображения, такова нарушение не може да доведе до отмяната на това решение и е необходимо да се извърши замяна на мотиви (вж. в този смисъл Решение от 9 септември 2008 г. по дело FIAMM и др./Съвет и Комисия, С-120/06 Р и С-121/06 Р, Сборник, стр. I-6513, точка 187 и цитираната съдебна практика).
- 119 Ето защо с оглед на съдържанието и обхвата на спорното решение и предвид точки 61—64 и 113—117 от настоящото съдебно решение трябва да се провери дали мотивите на спорното решение са достатъчно пълни, за да дадат възможност на националните органи да го приведат в действие.
- 120 В това отношение следва да се отбележи, че проверката, която националните органи трябва да извършат на индивидуалното положение на всеки засегнат получател, трябва да се уточни в достатъчна степен с решението на Комисията относно схема за помощи, придружено от разпореждане за възстановяване. От една страна, както следва от точка 196 от заключението на генералния адвокат, обхватът на това решение трябва да може да бъде ясно установен. От друга страна, както поддържат жалбоподателите, споменатото решение трябва да съдържа всички съществени данни, за да бъде приведено в действие от

националните органи, като така е изключена възможността действителното му съдържание да бъде установено едва впоследствие, с размяна на писма между Комисията и националните органи.

121 От гледна точка на тези принципи мотивите на спорното решение са пълни. Както всъщност отбелязва генералният адвокат в точки 197 и 198 от заключението си, от мотивите на това решение достатъчно ясно следва, що се отнася до въпроса дали намаляването на социалноосигурителни вноски е в състояние да наруши конкуренцията и да засегне търговията в Общността, че Комисията очевидно се е ограничила до преценка на самата разглеждана схема за помощи. Следователно националните органи са длъжни във всеки отделен случай да проверят дали предоставените предимства могат да нарушат конкуренцията и да засегнат търговията в Общността. От друга страна, що се отнася до евентуалния компенсационен характер на предоставените предимства, констатацията в спорното решение, че този характер не би поставил под въпрос квалифицирането на тези предимства като помощи, е общовалидна и следователно обвързва националните органи.

122 Ето защо писмата на Комисията от август и октомври 2001 г. не могат да се приемат за белег за непълнота на мотивите на спорното решение.

123 Освен това с тези писма не е установено впоследствие действителното съдържание на спорното решение.

124 Действително, както твърди Italgas, в цитираните писма Комисията посочва, че за някои оператори в определени сектори предоставените предимства не представляват държавни помощи, понеже не е засегната търговията между държавите членки. Тези разяснения, чиято цел е да се облекчи преценката дали в

отделни случаи са изпълнени условията, при които е налице „държавна помощ“, все пак са част от рамката, установена със спорното решение.

- 125 От друга страна, ако се изискваше решението, с което се разпорежда възстановяване на незаконните помощи, задължително да съдържа такива разяснения, би се поставила под въпрос признатата със съдебната практика, напомнена в точка 63 от настоящото съдебно решение, възможност на Комисията да преценява всяка схема за помощи според общите ѝ характеристики. В допълнение, прилагането на принципа на лоялно сътрудничество между Комисията и държавите членки би било застрашено, ако Комисията бъде лишена от възможността да дава сведения, за да улесни точното изпълнение на такова решение от съответната държава членка. Ето защо, както правилно приема Общият съд в точка 252 от обжалваното съдебно решение, изпратените в настоящия случай писма от Комисията до националните органи са част от лоялното сътрудничество между Комисията и националните органи.
- 126 С оглед на предходните съображения се налага изводът, че Общият съд е тълкувал неправилно обхвата на спорното решение, но допуснатата грешка не би могла да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение, тъй като мотивите на спорното решение са достатъчно пълни, за да дадат възможност на националните органи да го изпълнят.
- 127 Ето защо оплакванията, насочени срещу тази част от обжалваното съдебно решение, трябва да бъдат отхвърлени.

— Процесуални задължения на Комисията

- 128 Жалбоподателите упрекуват Общия съд, че неправилно е приел, че при проверката на разглежданата схема за помощи Комисията е спазила процесуалните си задължения. Те по-конкретно твърдят, че Комисията е пренебрегнала местния

характер на престациите и е нарушила член 86, параграф 2 ЕО и принципа на недопускане на дискриминация, защото е проучила индивидуалното положение на общинските предприятия, но не и това на частните предприятия, които са в идентично положение. Жалбоподателите също така упрекуват Общия съд, че е изопачил доказателства.

¹²⁹ Във връзка с преценката на тези оплаквания като начало трябва да се отбележи, че в точки 209 и 228—231 от обжалваното съдебно решение Общият съд се е основал на съдебната практика относно разглеждането на схеми за помощи, за да направи извод, че Комисията по принцип не е длъжна да проверява отделните сектори, които се ползват от разглежданата схема.

¹³⁰ Тези съображения са в съответствие с практиката на Съда, според която при схеми за помощи Комисията може да се ограничи да изследва общите характеристики на разглежданата схема, без да е длъжна да изследва всеки отделен случай, в който тя се прилага (вж. по-специално Решение по дело Италия и Sardegna Lines/Комисия, посочено по-горе, точка 51, Решение от 29 април 2004 г. по дело Гърция/Комисия, C-278/00, Recueil, стр. I-3997, точка 24 и Решение от 15 декември 2005 г. по дело Unicredito Italiano, C-148/04, Recueil, стр. I-11137, точка 67), за да установи дали споменатата схема съдържа елементи на помощ.

¹³¹ На първо място, жалбоподателите упрекуват Общия съд, че неправилно приел, видно от точки 224, 235 и 249 от обжалваното съдебно решение, че при разглеждането на схема за помощи Комисията може да се позовава на презумпция, че са изпълнени условията за наличие на държавна помощ, т.е. че в настоящия случай търговията между държавите членки е засегната, а конкуренцията — нарушена.

- 132 Вярно е, че понятието „държавна помощ“ безспорно има правен характер и трябва да се тълкува въз основа на обективни фактори, и че Комисията не разполага с право на преценка относно квалифицирането на мярка като „държавна помощ“ по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО, но квалификацията ѝ подлежи на съдебен контрол, който по принцип е цялостен (вж. в този смисъл Решение от 22 декември 2008 г. по дело *British Aggregates/Комисия*, С-487/06 Р, Сборник, стр. I-10515, точки 111 и 112).
- 133 Съображенията на Общия съд, свързани с особеностите на разглеждането на схемите за държавни помощи и с естеството на предоставените предимства на оперативни помощи, обаче сами по себе си могат да оправдаят в достатъчна степен от правна гледна точка изводите в точки 249 и 250 от обжалваното съдебно решение, поради което настоящото оплакване във всеки случай е неотнормимо.
- 134 Възщност, от една страна, според съдебната практика Комисията е длъжна не да установи наличието на действително въздействие на помощите върху търговията между държавите членки и действително нарушение на конкуренцията, а само да провери дали тези помощи могат да засегнат търговията и да нарушат конкуренцията (вж. Решение от 15 декември 2005 г. по дело *Италия/Комисия*, С-66/02, *Rescueit*, стр. I-10901, точка 111).
- 135 От друга страна, Общият съд се основава както на особеностите на разглеждането на схемите за помощи, така и на естеството на предоставените предимства на оперативни помощи. Що се отнася до първия пункт, при преценката на разглежданата схема с оглед на общите ѝ характеристики Общият съд установява в точки 246—250 от обжалваното съдебно решение, в съответствие с цитираната там практика на Съда, че ниският размер на помощта или обстоятелството, че по-голяма част от предприятията получатели са осъществявали дейността си на местно равнище, не означава, че предоставените по силата на тази схема помощи не могат да засегнат търговията между държавите членки и да предизвикат нарушение на конкуренцията.

- 136 По отношение на втория пункт следва да се напомни, че оперативните помощи, а именно помощи като разглежданите, които имат за цел да освободят дадено предприятие от разходите, които самото то поначало би трябвало да понесе в рамките на своето текущо управление или на своята нормална дейност, по принцип нарушават условията на конкуренция (вж. Решение от 19 септември 2000 г. по дело Германия/Комисия, C-156/98, Recueil, стр. I-6857, точка 30).
- 137 Ето защо оплакването, че Общият съд неправилно признал възможността Комисията да използва презумпцията за засягане на търговията между държавите членки и нарушение на конкуренцията, във всеки случай няма отражение за диспозитива на обжалваното съдебно решение и следователно трябва да се счита за неотнормимо, в съответствие със съдебната практика, напомнена в точка 65 от настоящото съдебно решение.
- 138 На второ място, жалбоподателите упрекуват Общия съд, че неправилно приел, че италианските органи носят тежестта да се докаже, че разглежданите предимства не представляват помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО.
- 139 От изложената в точки 209—211 от обжалваното съдебно решение схема на анализ и от последвалата проверка обаче следва, че за да направи изводите в точки 249—251 от същото решение, Общият съд се е основал не на това, че Италианската република носи тежестта на доказване, а на особеностите на разглеждането на схемите за държавни помощи и на релевантността на информацията, получена с оглед на това разглеждане. Следователно само по себе си споменаването в точка 232 от посоченото съдебно решение, че разпределянето на доказателствената тежест е обусловено от спазването на процесуалните задължения съответно на Комисията и на засегнатата държава членка, очевидно няма отражение за извършената от Общия съд проверка и следователно не допуска обжалваното съдебно решение да бъде тълкувано в смисъл, че възлага на държавите членки тежестта да докажат, че условията, за да е налице държавна помощ, не са изпълнени.

- 140 Ето защо оплакването, изведено от нарушение на тежестта на доказване, се основава на неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение и трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 141 На трето място, жалбоподателите поддържат, че и в решението на Общия съд, и в спорното решение са допуснати грешка в мотивите и нарушение на принципа на недопускане на дискриминация. Общинските предприятия, от една страна, и частните предприятия, от друга, които се намирали в сходно положение, били третирани по дискриминационен начин. Подобно на общинските предприятия, Italgas и Hotel извършвали дейност с чисто местен характер, а това изключвало възможността предимствата, от които те се ползват, да водят до засягане на търговията в Общността.
- 142 Що се отнася до съобщената на Комисията информация, Комисията трябвало да провери индивидуално, по отношение на някои сектори или предприятия, дали разглежданите предимства могат да засегнат търговията в Общността и да нарушат конкуренцията или дали предвидената в член 86, параграф 2 ЕО дерогация е приложима. Комисията трябвало поне да поиска допълнителни сведения от националните органи, както направила във връзка с общинските предприятия.
- 143 В това отношение жалбоподателите се позовават по-специално на проучванията на COSES от 1998 г., споменати в точка 9 от обжалваното съдебно решение, и на писмата на Община Венеция от 18 май 1998 г. и на италианското правителство от 23 януари и от 10 юни 1999 г., изпратени на Комисията при проверката на разглежданата схема за помощи. В тях имало ясни индикации, че за някои сектори и предприятия няма опасност да засегнат търговията в Общността или да нарушат конкуренцията, предвид местния характер на дейностите им. В частност, що се отнася до хотелиерската дейност, пазарите трябвало да бъдат отграничени на местно равнище, понеже туристите избирали първо дестинацията, а впоследствие хотела или ресторанта. Тъй като хотелите във Венеция не се конкурирали с хотелите в други градове, разглежданите намаления на социалноосигурителни вноски не можели да засегнат търговията в Общността. Coorservice също така твърди, че му е възложено да изпълнява услуга от общ

икономически интерес, а с второто си правно основание поддържа, че обжалваното съдебно решение нарушава член 86, параграф 2 ЕО.

- ¹⁴⁴ По отношение на тези оплаквания е уместно да се отбележи, че в случая не става въпрос да се определи дали предимствата, предоставени на предприятията жалбоподатели, фактически са довели до нарушаване на конкуренцията и до засягане на търговията в Общността. Необходимо е единствено да се провери дали Комисията, доколкото прави анализ на индивидуалното положение на общинските предприятия, по силата на принципа на недопускане на дискриминация е била длъжна да се отклони от подхода си, основан на проверка на разглежданата схема според общите ѝ характеристики, и спрямо предприятията жалбоподатели и секторите, в които те осъществяват дейност, предвид получената от Комисията информация за тях.
- ¹⁴⁵ В това отношение от обжалваното съдебно решение следва, що се касае, от една страна, до положението на Hotel Cipriani, на Italgas и на Coopservice, че Общият съд е разгледал проучванията на COSES и гореспоменатите писма, а в точки 214—216 и 241 от същото решение е констатирал, че в процедурата по разглеждане Комисията не е получила никаква конкретна информация за тези предприятия, която да породи процесуалното задължение да отчете индивидуалното положение на тези предприятия.
- ¹⁴⁶ От друга страна, що се отнася до положението в секторите на строителството, търговията, хотелиерството и услугите от общ икономически интерес, трябва да се изтъкне, че при разглеждането на предоставената с тези проучвания и писма информация в точка 240 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че и за тези сектори не е налице конкретна информация, която да създава процесуалното задължение за Комисията да потърси сведения от италианските органи за въпросните сектори.

- 147 От друга страна, както Общият съд установява в точки 244 и 245 от обжалваното съдебно решение, за общинските предприятия е имало непълна, но все пак конкретна информация, което е налагало Комисията да потърси сведения за тях от италианските органи.
- 148 Ето защо в точки 242—245, 249 и 250 от посоченото съдебно решение Общият съд прави извод както че Комисията не е била длъжна да се отклонява, що се отнася до Hotel Cirigliani, до Italgas, до Coopservice и до секторите на строителството, търговията, хотелиерството и услугите от общ икономически интерес, от подхода си, който се изразява в проверка на общите характеристики на разглежданата схема, така и че спорното решение е достатъчно мотивирано в това отношение и не нарушава принципа на недопускане на дискриминация.
- 149 Доколкото жалбоподателите оспорват тази преценка на Общия съд, следва да се напомни, че според постоянната съдебна практика от член 225 ЕО и член 58, първа алинея от Статута на Съда е видно, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на фактическите му констатации следва от представените пред него доказателства по делото, и от друга страна, да преценява тези факти. Когато Общият съд е установил или преценил фактите, Съдът е компетентен по силата на член 225 ЕО да упражнява контрол над правната квалификация на фактите и над правните последици, изведени от нея от Общия съд (Решение по дело British Aggregates/Комисия, посочено по-горе, точка 96 и цитираната съдебна практика).
- 150 От друга страна, Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които Общият съд е приел в подкрепа на тези факти (вж. в този смисъл Решение по дело British Aggregates/Комисия, посочено по-горе, точка 97 и цитираната съдебна практика).

- 151 Така оплакванията, че предвид конкретната информация, събрана от Комисията в хода на процедурата по разследване, Общият съд трябвало да направи извод, че за определени сектори или предприятия Комисията е била длъжна да разгледа отделни случаи или да се обърне към италианските органи, за да получи допълнителна информация, трябва да бъдат отхвърлени като недопустими, тъй като са насочени срещу фактически преценки на Общия съд.
- 152 Доколкото Italgas упреква Общия съд в изопачаване на доказателства, следва да се напомни, че съгласно член 225 ЕО, член 51, първа алинея от Статута на Съда и член 112, параграф 1, първа алинея, буква в) от Процедурния правилник на Съда, когато твърди, че Общият съд е изопачил доказателства, жалбоподателят трябва да посочи точно доказателствата, които са изопачени от тази юрисдикция, и да докаже грешките в анализа, които според него са довели Общия съд до това изопачаване (Решение от 17 юни 2010 г. по дело Lafarge/Комисия, C-413/08 P, Сборник, стр. I-5361, точка 16 и цитираната съдебна практика).
- 153 В допълнение, подобно изопачаване е налице, когато, без да се основава на нови доказателства, преценката на наличните доказателства е явно неправилна (Решение по дело Lafarge/Комисия, посочено по-горе, точка 17).
- 154 В това отношение Italgas се позовава на писмата от 23 януари 1999 г. и от 10 юни 1999 г. на италианските органи, и от 18 май 1998 г. на Община Венеция.
- 155 На първо място, що се отнася до писмата от 23 януари 1999 г. на италианските органи и от 18 май 1998 г. на Община Венеция, уместно е да се отбележи, че твърдението на Italgas, че тълкуването на посочените писма от страна на Общия съд противоречи на съдържанието на тези документи, не е подкрепено с достатъчно факти, за да може Съдът да провери дали преценката на писмата е явно

неправилна (вж. по аналогия Решение от 10 февруари 2011 г. по дело Activision Blizzard Germany/Комисия, С-260/09 Р, Сборник, стр. I-419, точка 52).

- ¹⁵⁶ Всъщност, от една страна, Italgas просто посочва, без изобщо да се позовава конкретно на текста на тези писма, че от тях следвало, че авторите им подчертали, „макар и с общи формулировки“, местния характер на някои сектори, изключвайки възможността предоставените на тези сектори социални предимства да имат въздействие върху търговията в Общността. От друга страна, следва да се отбележи, че в точки 214—216, 240 и 241 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изразил становище именно относно въпросните документи, като с общите твърдения на Italgas няма как да се докаже, че тази преценка е явно неправилна.
- ¹⁵⁷ На второ място, що се отнася до писмото от 10 юни 1999 г. на италианските органи, на което по-конкретно се позовава Italgas, възпроизвеждайки текста на частта от същото писмо, за която Italgas твърди, че е изопачена от Общия съд, трябва да се отбележи, че във връзка с това писмо в точка 214 от обжалваното съдебно решение последният е установил, че „италианското правителство [...] се присъединява към искането за дерогация на основание член 86, параграф 2 ЕО в полза на общинските предприятия [...]“.
- ¹⁵⁸ Italgas не оспорва тази констатация на Общия съд, а поставя под въпрос направения в точки 243 и 244 от обжалваното съдебно решение извод за всички становища и документи, предоставени на Комисията по време на административното производство, че при липсата на конкретна информация за предприятията жалбоподатели Комисията не е длъжна да събира допълнителни сведения от националните органи, за да провери дали условията за прилагане на член 87, параграф 1 ЕО, свързани със засягането на търговията в Общността и въздействието върху конкуренцията, са изпълнени в различните засегнати сектори на дейност, в които осъществяват дейност предприятията жалбоподатели.

- 159 При това положение е видно не че Общият съд е изопачил доказателствата, а че в действителност, както отбелязва генералният адвокат в точка 174 от заключението си, целта на Italgas е тези доказателства да бъдат отново преценени, правомощие за което Съдът не притежава.
- 160 Ето защо се налага изводът, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, когато е приел, че при липсата на конкретна информация за предприятията жалбоподатели и за секторите, в които те осъществяват дейност, Комисията няма задължение съгласно принципа на недопускане на дискриминация да се отклонява от своя подход, основан на проверка на разглежданата схема за помощи въз основа на общите ѝ характеристики, и да анализира индивидуалното положение на посочените предприятия. При липсата на такава конкретна информация не е нужно да се проверява и дали Комисията е длъжна да се отклони от този подход поради задължението си да извърши старателна и безпристрастна проверка.
- 161 С оглед на изложеното по-горе втората част от първото правно основание и второто правно основание на Comitato, втората част от първото правно основание на Hotel Cipriani, второто, третото и четвъртото правно основание на Italgas и втората част от първото правно основание и второто правно основание на Coorservice трябва да бъдат отхвърлени.

По член 87, параграф 3, букви в) и г) ЕО и по задължението за мотивиране

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 162 В точки 280—314 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля правните основания, които са изложени в подкрепа на жалбите за отмяна и са изведени от неправилно прилагане на член 87, параграф 3, буква в) ЕО и от липса на мотиви. Макар да приема, че в особени случаи Комисията може да дерогира

издадените от нея съобщения и насоки, Общият съд по-специално констатира, че в настоящия случай тя не е била длъжна да постъпи по този начин. Според Общия съд мотивите на спорното решение са пълни. Той приема, че във всеки случай естеството на намаленията на социалноосигурителните вноски, а именно на оперативни помощи, е пречка за тяхното одобряване в рамките на такава дерогация.

- 163 В точки 322—329 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля правните основания, според които Комисията неправилно отказала да приложи свързаната с културната политика дерогация, предвидена в член 87, параграф 3, буква г) ЕО. В това отношение той по-конкретно изхожда от факта, че условията за прилагане на разглежданите намаления на социалноосигурителни вноски не гарантират, че се преследват културно-политически цели, и също така приема, че с прилагането на посочената дерогация спрямо *Consorzio Venezia Nuova*, но не и спрямо жалбоподателите, Комисията не е нарушила принципа на недопускане на дискриминация.

Доводи на страните

- 164 На първо място, *Comitato* и *Hotel Cipriani*, съответно с третото и второто си правно основание, както и *Coorservice* с третото си правно основание поддържат, че Общият съд е тълкувал неправилно член 87, параграф 3, буква в) ЕО. Общият съд всъщност не проверил как Комисията е упражнила предоставеното ѝ право на преценка. Той само проверил дали евентуално са налице „специални“ или „нови“ причини, които могат да оправдаят предоставянето на разглежданите предимства, без фактически да проверява дали Комисията е била длъжна да приложи *ad hoc* цитираната разпоредба. Целта, с която тези предимства били предоставени, била напълно съгласувана с целите на общностния режим на регионалните помощи. Според Италианската република Общият съд трябвало да

отмени спорното решение поради нарушение на член 253 ЕО. Имало възможност дерогацията по член 87, параграф 3, буква в) ЕО да бъде предоставена, без да се налага изменение на съответните насоки на Комисията.

165 На второ място, Comitato и Hotel Cipriani, съответно с четвъртото и третото правно основание, както и Coopservice с четвъртото правно основание поддържат, че Общият съд е нарушил член 87, параграф 3, буква г) ЕО. Всички икономически оператори в историческия център на Венеция понасяли допълнителни разходи поради целта да бъде опазено наследството на този град. Разглежданото намаляване на социалноосигурителни вноски щяло да намали разходите за работна ръка, с което щели да се улеснят дейностите, които трябва да бъдат извършени за опазване на това наследство. Освен това мотивите на обжалваното съдебно решение били противоречиви, тъй като Общият съд приел тази разпоредба за приложима спрямо Consorzio Venezia Nuova, който неправилно бил счетен за общинско предприятие.

166 Според Комисията тези правни основания трябва да бъдат отхвърлени.

Съображения на Съда

167 Правните основания, изведени от неправилно тълкуване от Общия съд на член 87, параграф 3, букви в) и г) ЕО, направено в точки 280—314 и 322—329 от обжалваното съдебно решение, трябва да бъдат отхвърлени.

168 На първо място, що се отнася до тълкуването на член 87, параграф 3, буква в) ЕО, уместно е да се отбележи — обратно на твърдяното от жалбоподателите, — че в точки 307—309 от обжалваното съдебно решение Общият съд е извършил

задълбочена проверка как Комисията е упражнила правото си на преценка във връзка с прилагането ad hoc на споменатата разпоредба. В това отношение Общият съд е проверил за наличието на евентуални грешки в преценката и правилно е заключил, че за да оправдае отказа да приложи дерогацията, предвидена в цитираната разпоредба, Комисията с основание е изходила от обстоятелството, че в случая става въпрос за оперативни помощи за предприятия. Както уместно отбелязва Общият съд в точка 286 от същото решение, всъщност такива помощи, които по принцип нарушават условията на конкуренция, могат да бъдат разрешени — съгласно Съобщение на Комисията относно метода за прилагане на член [87], параграф 3, букви а) и в) [ЕО] за регионалните помощи от 12 август 1988 г. (ОВ С 212, стр. 2) и Насоките относно регионалните държавни помощи, публикувани през 1998 г. (ОВ С 74, стр. 9) — само по изключение. Както обаче посочва Общият съд в точка 309 от същото решение, жалбоподателите не са доказали наличието на особени обстоятелства, поради които да се приеме, че независимо от характера на оперативни помощи, които имат разглежданите помощи, предоставянето им е трябвало да бъде допустимо по силата на споменатата дерогация.

169 Освен това в точки 310 и 311 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно приема, че мотивите на спорното решение са пълни. Както отбелязва Общият съд, когато в точки 73 и 74 от мотивите на спорното решение Комисията посочва причините, които са пречка да се изменят действащите към момента съобщения и насоки, всъщност тя се основава на причините, поради които прилагането в настоящия случай на член 87, параграф 3, буква в) ЕО не би било оправдано.

170 На второ място, що се отнася до прилагането на член 87, параграф 3, буква г) ЕО, Общият съд правилно отхвърля оплакванията срещу спорното решение. Всъщност, от една страна, в констатацията на Общия съд, че Комисията е могла да изключи приложимостта на цитираната разпоредба поради липсата на достатъчно тясна връзка между намаленията на социалноосигурителни вноски и съхраняването на културното наследство, не е допусната грешка при прилагане на правото.

- 171 От друга страна, мотивите на обжалваното съдебно решение не са противоречиви. Както правилно отбелязва Общият съд в точка 327 от същото решение, всъщност положението на Consorzio Venezia Nuova не е сходно с положението на жалбоподателите, понеже конкретният предмет на дейност на тази организация е извършването на намеса от страна на държавата с оглед на запазване на историческото, художественото и архитектурното наследство на Венеция. Следователно въпросът дали Общият съд е квалифицирал правилно Consorzio Venezia Nuova като общинско предприятие е ирелевантен.

По член 87, параграф 2, буква б) и параграф 3, буква б) ЕО

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 172 В точки 337—342 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля правните основания срещу спорното решение, изведени от нарушение на член 87, параграф 2, буква б) и параграф 3, буква б) ЕО и член 253 ЕО. В това отношение Общият съд установява, че Комисията не е превишила пределите на правото си на преценка и че спорното решение съдържа пълни мотиви.

Доводи на страните

- 173 С петото си правно основание Coopservice твърди, че Общият съд е нарушил цитираните разпоредби. Всъщност предоставените предимства били част от съвкупност от мерки за опазване на Венеция — важен проект от европейски интерес. Освен това Общият съд пренебрегнал явлението „acqua alta“, което

трябвало да се счете за природно бедствие или за извънредно събитие по смисъла на член 87, параграф 2, буква б) ЕО.

174 Комисията не е изразила становище по този въпрос.

Съображения на Съда

175 Оплакванията на Cooperservice, изложени в рамките на това правно основание, трябва да бъдат отхвърлени. Що се отнася до член 87, параграф 2, буква б) ЕО, Общият съд правилно е постановил, че предвидената във въпросната разпоредба дерогация е неприложима в настоящия случай, защото разглежданите намаления на социалноосигурителни вноски са пропорционални на общия размер на средствата за работни заплати и с тях не се цели отстраняване на щети, причинени от природни бедствия или други извънредни събития, както се изисква в посочената разпоредба. Според съдебната практика, всъщност при тази дерогация могат да бъдат компенсирани единствено недостатъците, причинени пряко от природни бедствия или от други извънредни събития (Решение от 11 ноември 2004 г. по дело Испания/Комисия, С-73/03, точка 37, както и Решение от 23 февруари 2006 г. по дело Atzeni и др., С-346/03 и С-529/03, Recueil, стр. I-1875, точка 79).

176 Що се отнася до член 87, параграф 3, буква б) ЕО, Общият съд проверява как Комисията е упражнила предоставеното ѝ право на преценка и правилно постановява, че тя не е превишила пределите на правото си на преценка, като е приела, че дерогацията, чиято цел е да се насърчи осъществяването на важен проект от общеевропейски интерес, не трябва да бъде приложена в настоящия случай, тъй като само установените във Венеция оператори се ползват от разглежданата схема за помощи.

- 177 На последно място и обратно на поддържаното от Coopservice, Общият съд надлежно разглежда довода, изведен от особеното положение на Венеция, така че в това отношение при обжалваното съдебно решение не е допусната грешка в мотивите.

По член 14 от Регламент № 659/1999

Мотиви на обжалваното съдебно решение

- 178 В точки 385—399 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че спорното решение не нарушава член 14 от Регламент № 659/1999, като предвижда в член 5, че обявените за незаконни помощи се възстановяват. Общият съд по-специално посочва, че по силата на член 14 от Регламент № 659/1999 и на постоянната съдебна практика по този въпрос Комисията по принцип е длъжна, когато установи дадена помощ за несъвместима с общия пазар, да разпoredи възстановяването на тази помощ. В настоящия случай Общият съд приема, че разпоредването за възстановяване не нарушава нито един общ принцип на общностното право.

Доводи на страните

- 179 Comitato и Hotel Cipriani, съответно с шестото и четвъртото си правно основание, както и Coopservice с шестото си правно основание упрекуват Общия съд, че е пренебрегнал факта, че обявяването от Комисията на дадена помощ за несъвместима с общия пазар не води автоматично до нейното възстановяване. Всъщност Комисията имала право на преценка, в рамките на която тя трябвало

да оцени освен правните съображения и редица фактори, като доверието в надлежното отпускане на помощите, характера на помощите, особеностите на местата, специфичното положение на получателите и финансовото въздействие.

- 180 Според Комисията Общият съд правилно е приел, че възстановяването на помощта, обявена за несъвместима с общия пазар, е логическа последица от установяването на незаконността ѝ, и че в настоящия случай няма общ принцип, който да не допуска разпореждането за възстановяване.

Съображения на Съда

- 181 Тези правни основания трябва да се отхвърлят като неоснователни. Всъщност Общият съд приема, в пълно съответствие с възпроизведената в точка 387 от обжалваното съдебно решение практика на Съда, че разпореждането за възстановяване на незаконна помощ е логическа последица от установяването на незаконността ѝ.
- 182 В допълнение, при разглеждането на изложените от жалбоподателите съображения Общият съд правилно постановява, че в случая не е имало основание Комисията да се отказва да разпорежи помощите, обявени за незаконни, да бъдат възстановени. Всъщност в точки 391—394 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че жалбоподателите не са доказали наличието на особени обстоятелства, поради които да се приеме, че независимо от характера на оперативни помощи, които имат разглежданите помощи, Комисията не е трябвало да разпорежда тяхното възстановяване.

- 183 На последно място, също така трябва да се напомни, че разпореждането за възстановяване, което се намира в разпоредителната част на спорното решение, се отнася до държавните помощи, обявени с това решение за несъвместими с общия пазар, което предполага, че националните органи предварително трябва да установят, предвид изложените в точки 113—121 от настоящото съдебно решение съображения, че предоставените предимства представляват държавни помощи за техните получатели.
- 184 С оглед на всичко изложено дотук трябва да се отхвърлят както главните жалби пред Съда, така и насрещната жалба на Coopservice.

По съдебните разноски

- 185 Член 122, първа алинея от Процедурния правилник на Съда предвижда, че когато жалбата е неоснователна, той се признава по съдебните разноски. Съгласно член 69, параграф 2 от посочения правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 118 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 69, параграф 2, втора алинея, когато има няколко загубили делото страни, Съдът взема решение по разпределянето на съдебните разноски. Съгласно член 69, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник обаче Съдът може да разпредели разноските или да реши всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.
- 186 В настоящия случай, доколкото са загубили делото, Comitato, Hotel Cipriani, Italgas и Coopservice трябва да бъдат осъдени да заплатят поравно съдебните разноски във връзка с главните жалби и с насрещната жалба на Coopservice.

187 Тъй като насрещната жалба на Комисията е отхвърлена, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски във връзка с тази жалба.

188 На последно място, съгласно член 69, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник на Съда Италианската република понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбите на Comitato „Venezia vuole vivere“, на Hotel Cipriani Srl и на Società Italiana per il gas SpA (Italgas), както и насрещната жалба на Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl.**
- 2) **Отхвърля насрещната жалба на Европейската комисия.**
- 3) **Осъжда Comitato „Venezia vuole vivere“, Hotel Cipriani Srl, Società Italiana per il gas SpA (Italgas) и Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl да заплатят поравно съдебните разноски във връзка с главните жалби и с насрещната жалба на последното дружество.**
- 4) **Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски във връзка с насрещната ѝ жалба.**
- 5) **Италианската република понася направените от нея съдебни разноски.**

Подписи